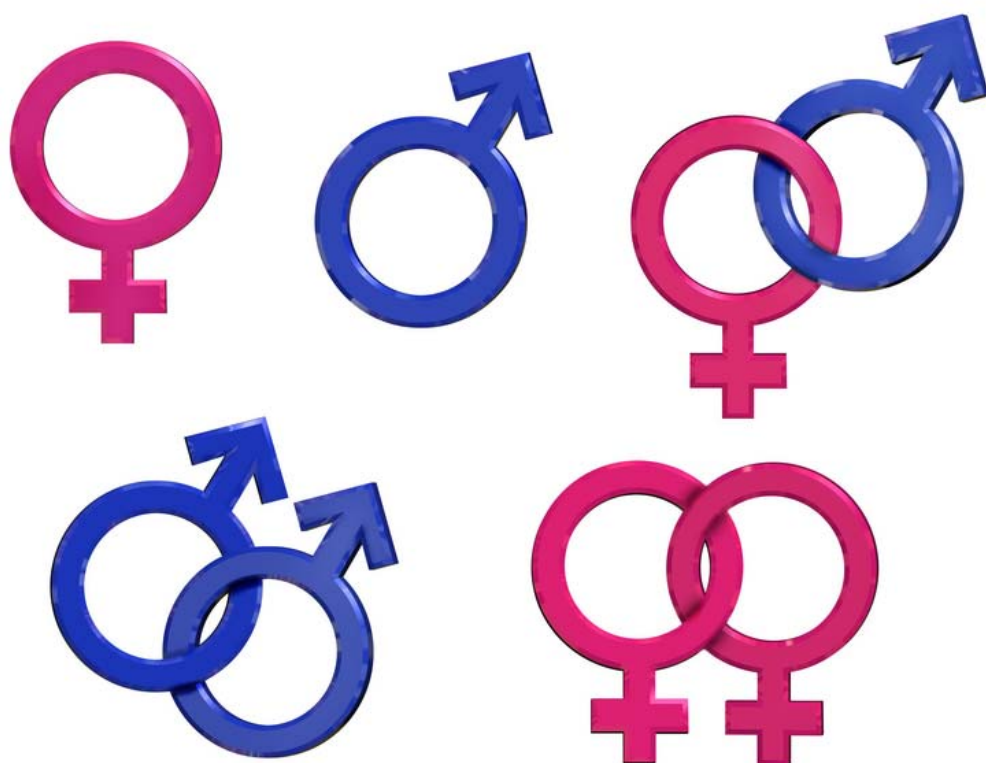

Jämställdhetsbokslut

Moderatkvinnorna

2012

Förord

Lorem ipsum dolor sit amet, consectetur adipiscing elit. Consequentia exquirere, quoad sit id, quod volumus, effectum. Aut, Pylades cum sis, dices te esse Orestem, ut moriari pro amico? Duo Reges: constructio interrete. **Non potes, nisi retexueris illa.** Mene ergo et Triarium dignos existimas, apud quos turpiter loquare? An me, inquis, tam amentem putas, ut apud imperitos isto modo loquar? Nam illud vehementer repugnat, eundem beatum esse et multis malis oppressum.

Sic vester sapiens magno aliquo emolumento commotus cicuta, si opus erit, dimicabit. Quis animo aequo videt eum, quem impure ac flagitiose putet vivere? Primum Theophrasti, Strato, physicum se voluit; Sed ego in hoc resisto; In quibus doctissimi illi veteres inesse quiddam caeleste et divinum putaverunt. De ingenio eius in his disputationibus, non de moribus quaeritur.

Ergo id est convenienter naturae vivere, a natura discedere. Sint modo partes vitae beatae. Quid enim tanto opus est instrumento in optimis artibus comparandis? Praeteritis, inquit, gaudeo. Modo etiam paulum ad dexteram de via declinavi, ut ad Pericli sepulcrum accederem. *Murenam te accusante defenderem.* Facillimum id quidem est, inquam. Non enim quaero quid verum, sed quid cuique dicendum sit. Zenonis est, inquam, hoc Stoici. **Recte, inquit, intellegis.**

Velut ego nunc moveor. Qualem igitur hominem natura inchoavit? Idemne, quod iucunde? Philosophi autem in suis lectulis plerumque moriuntur.

Quem si tenueris, non modo meum Ciceronem, sed etiam me ipsum abducas licebit. *Simus igitur contenti his.* Quod mihi quidem visus est, cum sciret, velle tamen confitentem audire Torquatium. Quodsi ipsam honestatem undique perfectam atque absolutam. Ergo ita: non posse honeste vivi, nisi honeste vivatur? *Tum Torquatus: Prorsus, inquit, assentior;* Illum mallet levares, quo optimum atque humanissimum virum, Cn. Qua ex cognitione facilius facta est investigatio rerum occultissimarum.

1. Sed tamen omne, quod de re bona dilucide dicitur, mihi praeclare dici videtur.
2. Quem ad modum quis ambulet, sedeat, qui ductus oris, qui vultus in quoque sit?
3. Quid de Pythagora?
4. At enim, qua in vita est aliquid mali, ea beata esse non potest.
5. Callipho ad virtutem nihil adiunxit nisi voluptatem, Diodorus vacuitatem.
6. An potest, inquit ille, quicquam esse suavius quam nihil dolere?

Quantum Aristoxeni ingenium consumptum videmus in musicis? In qua quid est boni praeter summam voluptatem, et eam sempiternam? Torquatus, is qui consul cum Cn. Hoc non est positum in nostra actione. Atqui reperies, inquit, in hoc quidem pertinacem; Quippe: habes enim a rhetoribus;

Utinam quidem dicerent alium alio beatiorem! Iam ruinas videres. Respondent extrema primis, media utrisque, omnia omnibus. Huius, Lyco, oratione locuples, rebus ipsis ielunior. Cur post Tarentum ad Archytam? Quam ob rem tandem, inquit, non satisfacit? Verum hoc idem saepe faciamus.

Saila Quicklund

Ordförande Moderatkvinnorna

Sammanfattning

Sedan det förra jämställdhetsbokslutet, 2009, kan man se en tendens att moderaterna närmar sig 40/60-måttet. Ser man till alla drygt 15 000 moderata förtroendeplatser i Sverige så har kvinnornas närvaro ökat med 2,2 procentenheter till 39,2 procent. Bäst är landstingen i sin jämställdhet med ett genomsnitt på 45,6 procent kvinnor följt av de statliga uppdragen där kvinnorna får 43,1 procent. Påpekas bör att regeringen har en majoritet av moderata kvinnor med 53,8 procent mot männens 46,2 procent. Däremot har inte kommunerna uppnått 40/60-måttet, trots en ökning med 2,5 procentenheter kommer man endast upp till 38,3 procent kvinnor på de moderata stolarna.

Av alla landsting är det bara tre som inte uppnår jämställdhet enligt 40/60-måttet. Sämst är Norrbotten följt av Dalarna och Västmanland medan Jämtland är det län som kvinnorna har en överrepresentation, det vill säga över 60 procent. De största förändringarna sedan förra bokslutet står Blekinge och Värmland för med en ökad kvinnlig representation med 15,7 respektive 13,0 procentenheter.

Av Sveriges 290 kommuner är det bara två stycken, eller 7 promille, som saknar moderata kvinnor bland de förtroendevalda. Den ena kommunen Älvkarleby och den andra kommunen är Överkalix. Båda dessa kommuner var utan kvinnlig moderat representation redan 2009. Den tredje kommunen som uppvisade 0 procent kvinnor 2009, Robertsfors, har numera 25 procent kvinnor på de moderata förtroendeplatserna.

Från att drygt 70 kommuner vid förra mätningen hade en acceptabel könsbalans till dagens dryga 100 kommuner så har det skett en förskjutning till det bättre ur ett jämställdhetsperspektiv. Dessutom har kvinnorna stärkt sin närvaro i 166 kommuner.

Det positiva är att, trots små tal, så har moderaterna berikats med ytterligare en kommun som fått kvinnor på moderata mandat. Andel kommuner där kvinnorepresentationen varit lägre än 40 procent har minskat från 126 till 107 kommuner, lägre än 30 procent har minskat från 63 till 53 kommuner och lägre än 20 procent minskat från 15 till 9 kommuner.

Givetvis varierar fördelningen mellan könen beroende på vart i landet man befinner sig och om det handlar om kommunal- regional- eller nationell nivå, vilket framgår längre fram i rapporten.

Oavsett så finns det mer att göra för att åtminstone nå upp till det mått som används flitigast i jämställdhetsdebatten, 40/60-måttet.

Med 1,7 procentenheter fler moderata kvinnor i kommunerna så skulle Moderaterna bli ett jämställt parti!

Innehåll	Sid
Sammanfattning	i
Förord	ii
Innehållsförteckning	iii
Tabeller	iv
1. Bakgrund och syfte	1
1. Avgränsning	1
2. Kriterier för jämställdhetsbokslutet	1
3. Metod	2
4. Projektorganisation	2
5. Definitioner	2
5.1 40/60 måttet	2
6. Inledning	3
7. Nationell nivå	4
7.1 EU-parlamentet	4
7.2 Riksdag och regering	4
7.3 Sveriges kommuner och landsting	7
7.4 Moderata Samlingspartiet	9
8. Regional nivå (landsting)	9
8.1 Övergripande	9
8.2 Moderata Samlingspartiet	11
8.3 Regionalt	11
9. Lokal nivå (kommuner)	14
9.1 Övergripande – fördel män!	14
9.1.1 Kommunala bolag, fördel män – igen!	14
9.1.2 Kommunstyrelseordföranden (KSO)	15
9.2 Moderata Samlingspartiet på lokal nivå	15
9.3 Kommunpolitiker i ett regionalt perspektiv - mansdominans!	16
9.4 Lokalt	22

Bilaga 1 (Landsting jämställdhetsbokslut)

Bilaga 2 (Kommuner jämställdhetsbokslut)

Tabeller

Tabell 1 (kategorier)	1
Tabell 2 (ledamöter och ersättare EU-parlamentet)	4
Tabell 3 (ledamöter regering)	4
Tabell 4 (ledamöter Riksdagen)	5
Tabell 5 (ledamöter Riksdagens utskott)	5
Tabell 6 (sämsta och bästa utskotten i Riksdagen ur ett kvinnligt perspektiv, 2012)	5
Tabell 7 (Riksdagens utskott)	6
Tabell 8 (moderata ordföranden och vice i Riksdagens utskott)	7
Tabell 9 (ordföranden Riksdagens utskott)	7
Tabell 10 (ordföranden Riksdagen samt Riksdagens utskott)	7
Tabell 11 (ledamöter Sveriges kommuner och landsting (SKL))	8
Tabell 12 (SKL:s styrelse med beredningar)	8
Tabell 13 (ordföranden beredningar SKL)	8
Tabell 14 (Moderata Samlingspartiets partistyrrelse)	9
Tabell 15 (nämnder alla landsting)	10
Tabell 16 (förbundsstyrelser)	11
Tabell 17 (4 bästa landstingen ur kvinnligt perspektiv)	11
Tabell 18 (4 sämsta landstingen ur ett kvinnligt perspektiv)	12
Tabell 19 (omsorgs- och obligatoriska nämnder)	13
Tabell 20 (nämnder alla kommuner)	14
Tabell 21 (ordföranden i kommunala energi- och bostadsbolag)	15
Tabell 22 (kommunstyrelsens ordförande M)	15
Tabell 23 (föreningsstyrelser)	16
Tabell 24 (alla kommuner länsindelad)	17
Tabell 25 (3 sämsta kommunerna ur ett kvinnligt perspektiv)	23
Tabell 26 (10 bästa kommunerna ur ett kvinnligt perspektiv)	23
Tabell 27 (12 bästa kommunerna med största kvinnliga ökningen i %-enheter)	24

1. *Bakgrund och syfte*

Ur ett jämställdhetsperspektiv är det viktigt att ett etablerat och demokratiskt parti som ”Nya Moderaterna” lägger ett perspektiv med utgångspunkt från den enskilda människan.

Moderaterna ska naturligtvis leva som man lär både på lokal-, regional- och central nivå, internt och externt. Den svenska befolkningen fördelas mer eller mindre till hälften av kvinnor och män. Dock är det en verklighetsbild som ännu inte överrensstämmer med hur fördelningen mellan könen ser ut i det politiska livet.

För att på ett konkret och tydligt sätt belysa hur balansen är krävs fakta. Därför är det viktigt att på statistiska grunder fastställa hur denna fördelning av politiska poster mellan könen fördelar sig för moderat del.

Syftet och orsaken till ett jämställdhetsboksut är att Moderaterna har som målsättning att öka den kvinnliga moderata representationen i det politiska livet, både internt och externt. Det är en målsättning som ligger helt i linje med Moderatkvinnornas strävan.

Ett jämställdhetsboksut är därför en bra utgångspunkt och ett redskap i det förbättringsarbete som krävs för att nå balans mellan könen i det politiska livet.

1. *Avgränsning*

Boksutet omfattar både moderata direktvalda och indirekt valda uppdrag i kommun, landsting/regioner samt statlig nivå. Urvalet baserar sig på de av Statistiska Centralbyråns kriterier för kommuner och landsting/regioner enligt nedan:

Tabell 1 (kategorier)

Kategori	Nämnder som ingår
Obligatoriska nämnder	Fullmäktige, styrelsen, valnämnd och revision
Vård/omsorg/social	Handikappnämnd, individ- och familjenämnd, färdtjänstnämnd, socialnämnd, vård- och omsorgsnämnd och äldrenämnd
Barn/ungdom/utbildning	Barn- och ungdomsnämnd, barn- och utbildningsnämnd, bildningsnämnd, gymnasienämnd och skolnämnd
Kultur/fritid/turism	Kulturnämnd, biblioteks- och kulturnämnd, fritidsnämnd, idrottsnämnd och turistnämnd
Teknik/miljö/trafik	Byggnadsnämnd, bygg- och miljönämnd, fastighetsnämnd, gatu- och trafiknämnd, plan- och miljönämnd och räddningsnämnd
Övriga nämnder	Krisledningsnämnd, produktionsnämnd, tillståndsnämnd, vuxennämnd, näringslivsnämnd och utvecklingsnämnd

För nationell nivå ingår EU-parlamentet, Riksdag/regering (endast ordinarie ledamöter) med utskott och Sveriges kommuner och landsting (SKL) med beredningar.

Avgränsningen avser även hur könsfördelningen ser ut internt i Moderata Samlingspartiets organisation totalt från lokalföreningar till partistyreelse. Dock finns det brister som gör att underlaget kan halta. På det hela taget torde det ändå visa på tendenserna av jämställdheten i Moderata Samlingspartiet då det i övrigt är alla ledamöter och ersättare.

2. *Kriterier för jämställdhetsboksutet*

En sammanställning och analys av könsfördelningen i de olika politiska nivåerna för Moderata Samlingspartiet.

3. *Metod*

Jämställdhetsbokslutet har genomförts genom:

- Inhämtning och sammanställning av statistiska underlag från SCB, Riksdagens Utredningstjänst (RUT) samt officiell statistik från berörda hemsidor.
- Inhämtning och sammanställning av Moderata Samlingspartiets medlemssystem.

4. *Projektorganisation*

Jämställdhetsbokslutet har genomförts av Mikael Gäfvert, politices magister, Sundsvall på uppdrag av Moderatkvinnorna.

5. *Definitioner*

I denna rapport har de moderata förtroendeuppdragen selekterats fram, vilket innebär att en moderat förtroendevald kan uppbära flera uppdrag och därmed är antalet fysiskt förtroendevalda lägre än antalet totala uppdrag.

För att en analys av de förtroendevalda moderater skall kunna göras krävs en tydlig definition av vilka moderater som definieras som förtroendevalda. Definitionen innebär att förtroendevald moderat på statlig nivå menas ledamöter i Riksdagen och regeringen samt ledamöter i Riksdagens utskott. För de övriga offentliga nivåerna avses ledamöter och ersättare i fullmäktigeförsamlingar, nämnder och fullmäktigeberedningar samt revisorer. Begreppet förtroendevald utgår från kommunallagens definition av förtroendevalda. Av dessa så är de moderata förtroendevalda behandlade i denna rapport. I rapporten används begreppet politiker som synonym med förtroendevald och behandlar endast om det finns några könsskillnader hos de moderata politikerna.

I den moderata organisationsstrukturen används fortfarande den gamla länsindelning som exempelvis län som Skaraborg och Bohuslän. Dessa län ingår numer i Västra Götaland. I denna rapport har vi valt att använda SCB:s indelning. En av anledningarna är att officiell statistik presenteras med de nya region- och länsindelningarna.

Där inget annat sägs är det SCB:s underlag för förtroendevalda efter obligatoriska nämnder och facknämnder efter kön och parti 2011 som är grunden för uppgiftsinhämtandet.

5.1 *40/60 måttet*

För att uppnå en total jämställdhet borde 50/50 vara ett mått som används för att definiera 0-punkten i alla jämförelser könen emellan. Det vore önskvärt men är en utopi som snarare skulle riskera att skapa fler stereotyper, än ett ökat inslag av jämställdhet mellan könen. Därför har det i detta fall används ett annat begrepp, 40/60 måttet, som bl a Statistiska Centralbyrån använder i sina rapporter. 40/60 måttet bygger på att det skall vara minst 40 procent och max 60 procent av vardera könet och med måttet 40/60 anses jämn könsfördelning råda och jämställdhet vara statistiskt uppnådd.

6. *Inledning*

En förutsättning för en fungerande demokrati är att det finns medborgare som ställer upp att bli valda till olika politiska funktioner. Det gör man genom partiernas nomineringsmonopol till de direkta och indirekta valen som finns på de olika nivåerna som ingår i det svenska demokratiska systemet.

Denna dimension av det svenska valsystemet är både bekant och accepterat och därmed också tron över att vi i Sverige har ett väl fungerande demokratiskt politiskt system. Ett system med "god" representation av alla medborgare, i alla samhällsklasser, bakgrunder och etniska utgångspunkter. Ingen ifrågasätter idag att det politiska systemet skall vara en bild av det svenska samhället, men är det politiska samhället det?

Den fråga som diskuterats i särklass längst torde vara jämställdheten i det svenska politiska systemet, den kvinnliga representationen, då det i princip finns lika många män som kvinnor i Sverige. Många partier har i denna konsekvens "tävlat" med olika metoder för att öka den kvinnliga representationen. Bland annat kvotering av och införande av varannan plats till kvinnor.

Moderatkvinnorna har under många år arbetat för att förbättra balansen mellan kvinnor och män i det politiska livet och speciellt hur den moderata representationen ser ut på olika politiska nivåer. Nya Moderaterna har vid de senaste valen försökt att uppnå en balans mellan könen utan tvingande regler. Frågan är om man har lyckats eller ej.

7. Nationell nivå

7.1 EU-parlamentet

Vid det senaste EU-parlamentsvalet 2009 fick Moderaterna 4 mandat, lika många som vid valet 2004. Den nationella lista man gick till val på hade man/kvinna på varannan plats t o m femte plats. Resultatet av personval gjorde att listan inte följdes, dock är balansen mellan könen samma, både för ledamöter och ersättare. Bland moderaternas EU-parlamentariker råder 50/50 mellan kvinnor och män.

Tabell 2 (ledamöter och ersättare EU-parlamentet)

EU-parlamentet	män Antal	kvinnor Antal	Samtliga Antal	män %	kvinnor %	Samtliga %
Ledamöter	2	2	4	50,0%	50,0%	100,0%
Ersättare	2	2	4	50,0%	50,0%	100,0%

7.2 Riksdag och regering

Ur ett nationellt perspektiv har moderaterna kommit en bra bit på väg när det gäller fördelningen mellan könen. Både Riksdagen och regeringen ligger inom acceptabla skillnader mellan könen för moderat del. Tydligast är regeringen med en liten övervikt för de moderata kvinnorna. Även om statistiken visar att det finns 46,2 procent män och 53,8 procent kvinnor måste man komma ihåg att det endast är tretton moderata ledamöter i regering. Oavsett hur man mycket man vill uppnå en exakt könsfördelning går det inte att dela fysiska personer i två delar och dessutom ligger det inom ramen för den modell man kallar 40/60-måttet, dvs. att andelen av vardera könet är minst 40 procent. I förhållande till jämställdhetsboksutslutet 2009 har den moderata kvinnliga representationen ökat med 8,3 procentenheter.

Tabell 3 (ledamöter regering)

Regeringen	män Antal	kvinnor Antal	Samtliga Antal	män %	kvinnor %	Samtliga %
2012	6	7	13	46,2%	53,8%	100,0%
2009	6	5	11	54,5%	45,5%	100,0%

I förhållande till föregående val behåller Moderaterna en god fördelning mellan män och kvinnor i Riksdagen. Även om jämförelser kan vara svåra att göra och kvinnornas andel minskat med 0,3 procentenheter har andelen moderata kvinnor i Riksdagen ökat från 42 till 46 stycken, då moderaterna ökade antalet ledamöter med 10 från 97 till 107 stycken. Samtidigt har antalet män ökat med 6 från 55 till 61 stycken.

Gapet mellan regeringens och Riksdagens fördelning av moderata kvinnor har ökat till fördel för kvinnorna i regeringen och till nackdel i riksdagen, även om förändringen i riksdagen är mycket liten. Av alla ledamöter i riksdagen återfinns 43 procent kvinnor och 57 procent män. Givetvis kan skillnaderna vara större i de enskilda valkretsarna, men i det hela går det inte att dra några definitiva slutsatser i könsfrågan även om andelen kvinnor ligger på 43 procent. För ett parti som agerat utan könskvotering eller liknande måste man i det stora hela vara nöjd, även om idealet bör vara ca 50/50.

Tabell 4 (ledamöter Riksdagen)

Riksdagen	män Antal	kvinnor Antal	Samtliga Antal	män %	kvinnor %
2012	61	46	107	57,0%	43,0%
2009	55	42	97	56,7%	43,3%

När man tittar på vad besluten vanligtvis tas inom Riksdagens ramar går det att finna en likartad uppdelningen bland riksdagsledamöterna. I Riksdagens utskott samt EU-nämnden har männen en något tydligare närvaro än kvinnorna. Av alla moderata politiker i Riksdagens utskott med EU-nämnden är 58,4 procent män medan kvinnorna representeras av 41,6 procent av alla moderata ledamöter. En liten försämring på 0,8 procentenheter för kvinnorna.

När det gäller ersättare i Riksdagens olika utskott så är de utelämnade då det i princip endast är försteersättaren som är med i arbetet. I en sådan arbetsindelning är det vanskligt att göra skillnader mellan könsrepresentation.

Skillnaden i antalet ledamöter för moderaterna i utskotten mellan 2009 och 2012 beror till största del av att det ”Sammansatta konstitutions- och utrikesutskottet” inte ingår i 2012 års jämställdhetsbokslut.

Tabell 5 (ledamöter Riksdagens utskott)

Riksdagen Utskott	män Antal	kvinnor Antal	Samtliga Antal	män %	kvinnor %
2012	45	32	77	58,4%	41,6%
2009	49	36	85	57,6%	42,4%

Bilden blir en helt annan om man tittar på könsrepresentationen i enskilda utskott. Nämnas bör Konstitutions- Miljö- och samt Socialförsäkringsutskottet där männen har en tydlig dominans med hela 80 procent av ledamöterna medan de moderata kvinnorna endast uppbär 20 procent av platserna. Motsatt förhållande till kvinnornas fördel finner man i Socialutskottet där kvinnorna representerar 80 procent av de moderata platserna och männen återfinns på 20 procent av platserna.

Tabell 6 (sämsta och bästa utskotten i Riksdagen ur ett kvinnligt perspektiv, 2012)

Moderater i:	män Antal	kvinnor Antal	Samtliga Antal	Män %	kvinnor %
Konstitutionsutskottet	Ledamöter 4	1	5	80,0%	20,0%
Miljö-och jordbruksutskottet	Ledamöter 4	1	5	80,0%	20,0%
Socialförsäkrings- utskottet	Ledamöter 4	1	5	80,0%	20,0%
Socialutskottet	Ledamöter 1	3	4	25,0%	75,0%

Även om man kan hävda att 40/60 måttet knappast infrias i det stora hela i Riksdagens utskott samt att numerären är låg och det kan vara svårt att statistiskt påvisa brister i jämställdheten är det ändå en tydlig tendens åt vilket håll det lutar könsmässigt. Det är vanligare att männen har ett litet övertag i de olika utskotten än vad kvinnorna har på de ordinarie platserna (ledamöter). Hur det ser ut i alla utskott finns samlat i tabellen nedan.

Tabell 7 (Riksdagens utskott)

		män	kvinnor	Samtliga	män	kvinnor
		Antal	Antal	Antal	%	%
Arbetsmarknadsutskottet	Ledamöter	2	3	5	40,0%	60,0%
Civilutskottet	Ledamöter	1	4	5	20,0%	80,0%
Finansutskottet	Ledamöter	3	2	5	60,0%	40,0%
Försvarsutskottet	Ledamöter	3	2	5	60,0%	40,0%
Justitieutskottet	Ledamöter	3	2	5	60,0%	40,0%
Konstitutionsutskottet	Ledamöter	4	1	5	80,0%	20,0%
Kulturutskottet	Ledamöter	3	2	5	60,0%	40,0%
Miljö- och jordbruksutsk.	Ledamöter	4	1	5	80,0%	20,0%
Näringsutskottet	Ledamöter	3	2	5	60,0%	40,0%
Skatteutskottet	Ledamöter	3	2	5	60,0%	40,0%
Socialförsäkringsutskottet	Ledamöter	4	1	5	80,0%	20,0%
Socialutskottet	Ledamöter	1	3	4	25,0%	75,0%
Trafikutskottet	Ledamöter	3	2	5	60,0%	40,0%
Utbildningsutskottet	Ledamöter	3	1	4	75,0%	25,0%
Utrikesutskottet	Ledamöter	2	2	4	50,0%	50,0%
EU-nämnden	Ledamöter	3	2	5	60,0%	40,0%
Totalt:	Ledamöter	45	32	77	58,4%	41,6%

Ur ett maktperspektiv i Riksdagens utskott och EU-nämnden är det männen som dominerar på de poster som ger störst inflytande, dessutom har andelen av moderaternas platser fått en ökad manlig representation från 57,6 procent 2009 till 58,4 procent 2012. En ljusning i utskotten jämfört med 2009 är att andelen moderata kvinnor som är ordföranden har ökat från 25,0 procent till 50,0 procent. När det gäller vice ordförandeposter som moderata politiker innehar minskar andelen kvinnor från 2009 till 2012 med 15,0 procentenheter. Trots detta så har andelen kvinnor totalt ökat på presidieposterna. Nu skall tilläggas att talen är så små att inga slutsatser kan göras. I följande tabell (tabell 8) återfinns de utskott som har moderata ordföranden och vice ordföranden:

Tabell 8 (moderata ordföranden och vice i Riksdagens utskott)

		Man	Kvinna
Arbetsmarknadsutskottet	Ordförande		1
Finansutskottet	Ordförande		1
Försvarsutskottet	Vice ordf.		1
Konstitutionsutskottet	Vice ordf.	1	
Miljö- och jordbruksutsk.	Vice ordf.	1	
Skatteutskottet	Ordförande	1	
Socialförsäkringsutskottet	Ordförande	1	
Trafikutskottet	Vice ordf.	1	
Utbildningsutskottet	Ordförande	1	
Utrikesutskottet	Ordförande		1
Totalt	Ordförande	50,0%	50,0%
Totalt	Vice ordf.	75,0%	25,0%
Totalt	Alla	60,0%	40,0%

En förenklad bild av alla moderata ordföranden och vice ordföranden i Riksdagens utskott återfinns i följande tabell:

Tabell 9 (ordföranden Riksdagens utskott)

Riksdagen utskott	män Antal	kvinnor Antal	Samtliga Antal	män %	kvinnor %
2012					
Ordförande	3	3	6	50,0%	50,0%
Vice ordförande	3	1	4	75,0%	25,0%
Totalt	6	4	10	60,0%	40,0%
2009					
Ordförande	3	1	4	75,0%	25,0%
Vice ordförande	3	2	5	60,0%	40,0%
Totalt	6	3	9	66,7%	33,3%

Även om man räknar in talmannen i Riksdagen så håller sig moderaterna inom 40/60-måttet när det gäller toppositionerna i Riksdagen och dess utskott. Med talmannen i ordförandestatistiken, får man följande utseende:

Tabell 10 (ordföranden Riksdagen samt Riksdagens utskott)

Riksdag/regering	män Antal	kvinnor Antal	Samtliga Antal	män %	kvinnor %
Ordförande	4	3	7	57,0%	43,0%

7.3 Sveriges kommuner och landsting

Sveriges Kommuner och Landsting, SKL, är en arbetsgivar- och intresseorganisation. SKL är också medlemsorganisation för Sveriges 290 kommuner och 20 landsting. Skåne, Halland och Västra Götaland är formellt landsting men med ett utvidgat ansvar för regional utveckling och med rätt att betecknas som regioner. Gotland är kommun med landstingsuppgifter och regionalt utvecklingsansvar och har också rätt att kalla sig region.

I SKL finns det en styrelse och beredningar för olika politiska områden. Styrelse och beredningar består av politiker från hela Sverige som ingår i intresseorganisationen.

Ur jämställdhetsperspektiv har det inte hänt nämnvärt mycket sedan det förra jämställdhetsboks slutet 2009. På helheten har förändringen mellan könen förflyttat sig cirka 0,1 procentenhet. Däremot har det skett förändringar inom styrelsen. Numera representerar kvinnorna nästan 43 procent av de moderata platserna att jämföras med de 20,0 procent som man hade 2009. Männerna har med andra ord tappat sin dominans från 80,0 procent till 57,1 procent. En motsatt effekt finner man bland ersättarna (ej beslutande) där kvinnorna minskat från 75,0 procent till 40,0 procent och männens representation har ökat från 25,0 procent till 60,0 procent. Läger man ihop alla funktioner, så som ledamöter och ersättare kan man se att SKL håller sig inom 40/60-måttet bland de moderata förtroendevalda. Även om den moderata kvinnliga representationen procentuellt minskat något, 2,7 procentenheter, sedan 2009.

Tabell 11 (ledamöter Sveriges kommuner och landsting (SKL))

SKL Styrelse	män Antal	kvinnor Antal	Samtliga Antal	män %	kvinnor %
2012					
Ledamöter	4	3	7	57,1%	42,9%
Ersättare	3	2	5	60,0%	40,0%
Samtliga	7	5	12	58,3%	41,7%
2009					
Ledamöter	4	1	5	80,0%	20,0%
Ersättare	1	3	4	25,0%	75,0%
Samtliga	5	4	9	55,6%	44,4%

Med styrelsen inklusive alla beredningar inom SKL börjar man kunna se ett tydligare statistiskt mönster i representationen av moderater. I SKL:s styrelse med alla beredningar har kvinnorna en representation på 41,8 procent och männen 58,2 procent. Man ligger fortfarande i överkant för att börja få en fördelning som närmar sig gränsen av 40/60 måttet.

Tabell 12 (SKL:s styrelse med beredningar)

SKL styrelse plus beredningar	män Antal	kvinnor Antal	Samtliga Antal	män %	kvinnor %
2012					
Samtliga	39	28	67	58,2%	41,8%
2009					
Samtliga	35	25	60	58,3%	41,7%

Antalet kvinnliga ordföranden i SKL:s beredningarna och styrelsen har minskat sedan förra valet med 1 post medan männen fått 2 nya poster, vilket får stora procentuella förändringar då antalet poster är få. Se tabell 13 nedan.

Tabell 13 (ordföranden beredningar SKL)

SKL Beredningar	män Antal	kvinnor Antal	Samtliga Antal	män %	kvinnor %
2012					
Ordförande	4	2	6	66,7%	33,3%
2009					
Ordförande	2	3	5	40,0%	60,0%

Då det inte finns några moderata vice ordföranden i SKL:s beredningar finns det ingen anledning att kommentera den funktionen.

7.4 *Moderata Samlingspartiet*

På nationell nivå verkar moderaterna ha en god jämställdhet i paritet. För Moderata Samlingspartiets del är det partistyrelsen som är jämförbar och partistyrelsen består av 18 ledamöter inklusive presidiet och inga ersättare. Könsfördelningen håller sig på den ideala nivån 50/50 procent kvinnor och män. Fördelningen i presidiet är 33,3/66,7 vilket är en obalans till kvinnornas fördel. Denna obalans kommer alltid att råda till någon av köns fördel då presidiet består av tre personer. I moderaternas fall är ordföranden man och de två vice ordförandena är kvinnor

Tabell 14 (Moderata Samlingspartiets partistyreelse)

Partistyreelse	män	kvinnor	Samtliga	män	kvinnor
	Antal	Antal		Antal	%
Ledamöter	9	9	18	50,0%	50,0%

8. *Regional nivå (landsting)*

8.1 *Övergripande*

Jämställdheten hos moderaterna i Sveriges landsting och regioner är beroende på vart i landet man tittar på statistiken. Som helhet kan konstateras att jämställdheten ser procentuellt bra ut. Av alla poster uppgår kvinnornas representation till 45,6 procent och männens till 54,4 procent, med bra marginal inom 40/60-måttet. Dessutom kan man konstatera att jämställdheten har förbättrats något sedan 2009. Om än lite så har den kvinnliga representationen ökat med 1,2 procentenheter från 44,4 procent till 45,6 procent på de moderata platserna.

Dock finns det tydliga olikheter när man ser på enskilda facknämnder ur ett nationellt perspektiv eller på enskilda landsting/regioner. Här nedan kommer ett nationellt perspektiv att presenteras för att sedan belysa några regionala områden.

I likhet med den totala moderata representationen så har även den kvinnliga representationen ökat i facknämnderna (1,6 procent). Däremot finns det stora ojämlikheter i facknämnderna. Skillnaden är tydligast mellan män och kvinnor i de tekniska facknämnderna¹. I det nationella perspektivet innehas 77,1 procent av alla moderata platser av män, medan kvinnornas representation i tekniska facknämnder bara uppgår till 22,9 procent. En tydlig och negativ förändring sedan 2009 för de moderata kvinnorna. Från låga 30,8 procent i tekniknämnderna till 22,9 procent, en minskad representation med hela 7,9 procentenheter.

Det som kanske förvånar mer är att andelen kvinnlig närvaro har sjunkit närmare 4 procent i en av de så kallade ”mjuka” facknämnderna. I ungdomsnämnderna² återfinns numer bara 34,8 procent kvinnor på de moderata posterna samtidigt som det finns 65,2 procent män.

¹ Teknik/miljö/trafik/fastighet (kommer framgent att betecknas som tekniknämnderna)

² Barn/ungdom/utbildning (kommer framgent att betecknas som ungdomsnämnderna)

Endast i omsorgsnämnderna³ finns det en majoritet som består av kvinnor, dock inte så stor så att den kan påvisa att det är en snedfördelning mellan könen. Av alla moderatpolitiker i omsorgsnämnderna är 55,7 procent kvinnor och 44,3 procent män. 40/60-måttet håller även om kvinnorna ökat sin andel sedan 2009 med 3,1 procent.

Den största förändringen mellan könen jämfört med 2009 har skett i området kultur/fritid⁴, där den kvinnliga representationen för moderaterna ökat med hela 12,0 procentenheter. Från att männen hade en svag överrepresentation på 52,00 procent mot kvinnornas 48,00 procent till en kvinnlig överrepresentation på 60,0 procent mot männens 40,0 procent inom kulturområdet. En kraftig ökning, men ligger inom ramen för 40/60-måttet.

I området övriga facknämnder som bl.a. består av krisledningsnämnd, tillståndsnämnd, utvecklingsnämnd etc.⁵ kan utläsas en skillnad i könsrepresentationen för moderaterna. 57,0 procent består av män medan kvinnorna är representerade med 43,0 procent. Där har det skett en förbättring med 2,5 procentenheter jämfört med 2009.

I den viktigaste gruppen, obligatoriska nämnder⁶, där bl.a. landstingsstyrelsen ingår har de moderata kvinnorna ökat sin representation på de moderata platserna, om än blygsamt. Från 42,5 procent till 43,4 procent och männen med motsvarande blygsamma minskning från 57,5 procent till 56,6 procent.

I det stora hela kan man konstatera att Moderaterna i landstingen/regionerna har en bra balans i ett jämställt perspektiv, även om det på vissa delområden, ungdom och teknik, finns mer att göra för att uppnå minst 40/60-måttet (se tabell 15).

Tabell 15 (nämnder alla landsting)

Alla landsting	män Antal	kvinnor Antal	Samtliga Antal	män %	kvinnor %
2011					
Vård/omsorg/social	155	195	350	44,3%	55,7%
Obl.nämnder	563	432	995	56,6%	43,4%
Barn/ungdom/utbildning	15	8	23	65,2%	34,8%
Kultur/fritid/turism	10	15	25	40,0%	60,0%
Teknik/miljö/trafik/fastighet	37	11	48	77,1%	22,9%
Övriga facknämnder	73	55	128	57,0%	43,0%
Samtliga	853	716	1569	54,4%	45,6%
2009					
Vård/omsorg/social	161	179	340	47,4%	52,6%
Obl.nämnder	533	394	927	57,5%	42,5%
Barn/ungdom/utbildning	19	12	31	61,3%	38,7%
Kultur/fritid/turism	13	12	25	52,0%	48,0%
Teknik/miljö/trafik/fastighet	27	12	39	69,2%	30,8%
Övriga facknämnder	53	36	89	59,6%	40,4%
Samtliga	806	645	1451	55,5%	44,5%

³ Vård/omsorg/social (kommer framgent att betecknas som omsorgsnämnderna)

⁴ Kultur/fritid/turism (kommer framgent att betecknas som kulturnämnderna)

⁵ Se tabell 1

⁶ Se tabell 1

8.2 *Moderata Samlingspartiet*

På förbunds nivå (läs län/regioner) har moderaterna fortfarande en jämn fördelning så till vida att man finns inom 40/60 måttet. med 56,8 procent män och 43,2 procent kvinnor i förbundsstyrelserna. Dock är det en kraftig snedfördelning på den ledande posten. Män har 70,4 procent av ordförandeposterna.

Tabell 16 (förbundsstyrelser)

Förbundsstyrelser	män Antal	kvinnor Antal	Samtliga Antal	män %	kvinnor %
2012					
Ledamöter	199	148	347	57,3%	42,7%
Ordförande/Vice	31	21	52	59,6%	40,4%
2009					
Ledamöter	196	149	345	56,8%	43,2%
Ordförande/Vice	31	25	56	55,4%	44,6%

8.3 *Regionalt*

I landsting/regionerna dominerar männen totalt sett i flertalet landsting. Det är bara i fyra landsting som kvinnorna har en större representation än vad männen har (se tabell 17), även om männens överrepresentation är marginell i många av landets landsting.

Av de landsting som har en kvinnodominans utmärker sig Jämtland med 62,5 procent för kvinnorna mot männens 37,5 procent. En obalans som dessutom ligger utanför 40/60-måttet. Även Blekinge har en stor dominans av kvinnor, där ligger man väldigt nära gränsen för att vara ojämlig, 59,5 procent för de moderata kvinnorna mot männens 40,5 procent. En ökning med hela 15,7 procentenheter sedan 2009 för kvinnorna. Därefter finner man Södermanland och Örebro som kvinnorna har majoritet, men med god marginal inom 40/60-måttet.

Tabell 17 (4 bästa landstingen ur kvinnligt perspektiv)

		Moderaterna				
		män Antal	kvinnor Antal	Samtliga Antal	män %	kvinnor %
Jämtland	Samtliga 2011	12	20	32	37,5%	62,5%
	Samtliga 2009	11	16	27	40,7%	59,3%
Blekinge	Samtliga 2011	15	22	37	40,5%	59,5%
	Samtliga 2009	18	14	32	56,2%	43,8%
Södermanland	Samtliga 2011	34	39	73	46,6%	53,4%
	Samtliga 2009	18	23	41	43,9%	56,1%
Örebro	Samtliga 2011	38	42	80	47,5%	52,5%
	Samtliga 2009	23	27	50	46,0%	54,0%

Även om fyra landsting har en liten övervikt för kvinnorna så är de fyra landstingen med den sämsta kvinnorepresentationen än sämre i jämställdheten. Tre av landstingen ligger utanför det satta 40/60-måttet. Det landsting där männen totalt dominerar tydligast är i Norrbotten. 68,3 procent av alla moderata platser innehålls av män medan kvinnorna har 31,7 procent, vilket är en försämring med 4 procentenheter sedan förra jämställdhetsrapporten 2009.

Även i Västmanland ser man en minskad representation av moderata kvinnor med 3,9 procentenheter. Från acceptabla 40,0 procent till 36,1 procent så intar Västmanland näst sämsta placering i den moderata jämställdheten. I grannlandet Dalarna, som ökat sin moderata kvinnliga representation i landstinget sedan 2009 med 3,3 procentenheter, är det männen som fortfarande står för det största inflytandet med 63,3 procent och kvinnorna får nöja sig med 36,7 procent.

I dessa landsting kan fastställas att det råder en klar obalans mellan män och kvinnor. Här finns det ett och annat att göra inför valet 2014 om man från Moderata Samlingspartiet vill skapa bilden av ett jämställt parti mellan könen (se tabell 18).

Det fjärde sämsta landstinget är region Skåne som har 3,2 procentenheter färre moderata kvinnor jämfört med 2009. Dock skall poängteras att Skåne fortfarande ligger inom ramen för vad som är acceptabelt i jämställdhetsperspektiv, men ligger farligt nära en obalans. 59,6 procent män och 40,4 kvinnor.

Tabell 18 (4 sämsta landstingen ur ett kvinnligt perspektiv)

		Moderaterna				
		män Antal	kvinnor Antal	Samtliga Antal	män %	kvinnor %
Norrbottnen	Samtliga 2011	28	13	41	68,3%	31,7%
	Samtliga 2009	27	15	42	64,3%	35,7%
Västmanland	Samtliga 2011	39	22	61	63,9%	36,1%
	Samtliga 2009	30	20	50	60,0%	40,0%
Dalarna	Samtliga 2011	38	22	60	63,3%	36,7%
	Samtliga 2009	42	21	63	66,7%	33,3%
Skåne	Samtliga 2011	102	69	171	59,6%	40,4%
	Samtliga 2009	88	68	156	56,4%	43,6%

Nämnas bör de landsting som från 2009 ökat representationen av moderata kvinnor så att de befinner sig inom 40/60-måttet. Den största och tydligaste förändringen står Värmland för. Värmland som hade den sämsta kvinnliga jämlikheten 2009 med 32,1 procent har ökat de moderata kvinnornas närvaro med 13 procentenheter till 45,2 procentenheter på de moderata platserna. Likaså Västernorrland samt Uppsala som numera ligger inom 40/60-måttet med 41,5 respektive 43,2 procent moderata kvinnor. En ökning för Västernorrland med 4,4 procentenheter och Uppsala med en ökning på 3,5 procentenheter.

Även om jämställdheten totalt sett får betraktas som någorlunda acceptabelt så är variationerna stora mellan olika delar av landet. Speciellt om man studerar enskilda fackområden i de olika landstingen/regionerna. Även om det i vissa fall handlar om en låg numerär så att det inte går dra några slutsatser så visar skillnaderna att det finns en del att göra. Både att förbättra den kvinnliga likväl som den manliga representationen för att uppnå en bättre jämvikt. Det finns nämnder regionalt som varken de moderata männen eller kvinnorna har ingen eller liten representation i (Se bilaga 1). Orsakerna till detta kan naturligtvis variera mellan länen och det är viktigt att man ser över av vilken anledning ojämställdheten uppstått.

Av de landsting som har sämst kvinnlig representation i de obligatoriska nämnderna återfinns man inte helt oväntat de som har den sämsta moderata kvinnliga representationen

totalt, bl.a. Norrbotten, Dalarna och Västmanland. Den tydligaste kvinnliga representationen återfinns, heller inte helt oväntat, i omsorgsnämnderna, som på sina håll har ända upp till 100 procent av de moderata platserna. Dessa två nämnder finns representerade i alla landsting/regioner, vilket gör att jämförbarheten blir likartad mellan länen/regionerna (Se tabell 19).

Tabell 19 (omsorgs- och obligatoriska nämnder)

		män	kvinnor	Samtliga	män	kvinnor	Förändring sedan 2009 %-
		Antal	Antal	Antal	%	%	enheter
							Ökning Q= +
Blekinge	Vård/omsorg/social		2	2	0,0%	100,0%	0,0
	Obl.nämnder	14	14	28	50,0%	50,0%	7,1
Dalarna	Vård/omsorg/social		4	4	0,0%	100,0%	70,0
	Obl.nämnder	31	14	45	68,9%	31,1%	0,5
Gävleborg	Vård/omsorg/social	2	2	4	50,0%	50,0%	5,6
	Obl.nämnder	11	9	20	55,0%	45,0%	7,5
Halland	Vård/omsorg/social	11	22	33	33,3%	66,7%	22,8
	Obl.nämnder	35	22	57	61,4%	38,6%	-5,2
Jämtland	Vård/omsorg/social	1	5	6	16,7%	83,3%	-16,7
	Obl.nämnder	9	13	22	40,9%	59,1%	9,1
Jönköping	Vård/omsorg/social	11	11	22	50,0%	50,0%	0,0
	Obl.nämnder	29	22	51	56,9%	43,1%	-1,5
Kalmar	Vård/omsorg/social	5	5	10	50,0%	50,0%	-21,4
	Obl.nämnder	23	15	38	60,5%	39,5%	-2,2
Kronoberg	Vård/omsorg/social	4	2	6	66,7%	33,3%	-16,7
	Obl.nämnder	16	17	33	48,5%	51,5%	-1,6
Norrbotten	Vård/omsorg/social	6	2	8	75,0%	25,0%	-15,0
	Obl.nämnder	19	11	30	63,3%	36,7%	-1,3
Skåne	Vård/omsorg/social	9	9	18	50,0%	50,0%	0,0
	Obl.nämnder	69	46	115	60,0%	40,0%	-0,7
Stockholm	Vård/omsorg/social	6	11	17	35,3%	64,7%	4,7
	Obl.nämnder	71	62	133	53,4%	46,6%	-3,4
Södermanland	Vård/omsorg/social	7	12	19	36,8%	63,2%	-0,5
	Obl.nämnder	23	23	46	50,0%	50,0%	-3,8
Uppsala	Vård/omsorg/social	9	7	16	56,3%	43,8%	-6,3
	Obl.nämnder	30	18	48	62,5%	37,5%	3,4
Värmland	Vård/omsorg/social	8	6	14	57,1%	42,9%	-1,6
	Obl.nämnder	23	20	43	53,5%	46,5%	14,8
Västerbotten	Vård/omsorg/social	3	7	10	30,0%	70,0%	0,0
	Obl.nämnder	15	13	28	53,6%	46,4%	-5,7
Väster-norrland	Vård/omsorg/social	7	5	12	58,3%	41,7%	-8,3
	Obl.nämnder	18	15	33	54,5%	45,5%	10,8
Västmanland	Vård/omsorg/social	4	3	7	57,1%	42,9%	-28,6
	Obl.nämnder	27	16	43	62,8%	37,2%	-2,3
Västra Götaland	Vård/omsorg/social	50	62	112	44,6%	55,4%	3,2
	Obl.nämnder	48	38	86	55,8%	44,2%	3,9
Örebro	Vård/omsorg/social	8	13	21	38,1%	61,9%	1,9
	Obl.nämnder	18	22	40	45,0%	55,0%	2,2
Östergötland	Vård/omsorg/social	4	5	9	44,4%	55,6%	0,0
	Obl.nämnder	34	22	56	60,7%	39,3%	-1,5

9. Lokal nivå (kommuner)

9.1 Övergripande – fördel män!

Sverige är ett land med tre demokratiska nivåer. Den statliga och regionala nivån har belysts i tidigare kapitel. Den lägsta nivån, primärkommunala, är också den nivå som har flest förtroendevalda. Enbart moderaterna innehar mer än 13 000 platser i Sveriges kommuner, vilket kan innebära att en person kan inneha fler än ett uppdrag. Detta förändrar dock inte frågan om moderaterna i landets kommuner är representativa ur ett genusperspektiv.

Vid en granskning av samtliga moderata poster runt om i Sverige kommuner kan konstateras att männen har de flesta förtroendeuppdragen av samtliga moderata platser. De har 61,7 procent av uppdragen medan kvinnorna har 38,3 procent. En positiv förändring sedan 2009 är att moderaterna ökat sin kvinnliga representation med 2,5 procentenheter.

Tydligaste och inte helt oväntat är att tekniknämnderna har flest män som representerar moderaterna. Trots en ökad moderat kvinnlig närvaro med 2,4 procentenheter från föregående jämställdhetsrapport är det männen som fortfarande har total dominans. I tekniknämnderna återfinns vi 25 procent kvinnor och 75 procent män. En obalans som det finns all anledning att se över. Även i de obligatoriska nämnderna, där kommunstyrelsen ingår, finns en tydlig mansdominans hos de moderata politikerna. Fördelningen mellan män och kvinnor är där 63,8 procent respektive 36,2 procent.

En positiv utveckling är att på alla områden har moderaterna ökat den kvinnliga representationen. Om än med blygsamma tal så är det en klar förbättring och tydlig färdriktning när man ser på kommunerna ur ett nationellt perspektiv (Se tabell 20). Tyvärr måste man fortfarande konstatera att 40/60-måttet ännu ej uppnåtts när man ser totalt på alla kommuner.

Inom ett område, omsorgsnämnderna, kan man finna motsatt förhållande mellan männen och kvinnorna. På kommunal nivå har moderata kvinnor en representation på 57,0 procent jämfört med männens 43,0 procent.

Tabell 20 (nämnder alla kommuner)

Alla kommuner Sverige	Moderaterna					Förändring sedan 2009
	män Antal	Antal	Samtliga Antal	män %	kvinnor %	%-enheter Ökning Q= +
Vård/omsorg/social	588	778	1366	43,0%	57,0%	0,3
Obl.nämnd	4445	2524	6969	63,8%	36,2%	3,0
Barn/ungdom/utbildning	604	549	1153	52,4%	47,6%	2,8
Kultur/fritid/turism	396	305	701	56,5%	43,5%	1,7
Teknik/miljö/trafik/fastighet	1337	441	1778	75,2%	24,8%	2,4
Övriga facknämnder	689	416	1105	62,4%	37,6%	3,1
Samtliga	8059	5013	13072	61,7%	38,3%	2,5

9.1.1 Kommunala bolag, fördel män – igen!

Bilden av män på framskjutna positioner bekräftas även i årets jämställdhetsbokslut, även om kvinnorna vunnit mark på alla poster i de kommunala energi- och bostadsbolagens styrelser så finns det mycket att önska. Trots en ökad närvaro bland ledamöterna med 4,3

procentenheter sedan 2009 uppnår de moderata kvinnornas representation endast till en femtedel.

Av alla moderata ordförande i energi- och bostadsbolag är endast 17,4 procent kvinnor och hela 82,6 procent män. Även om kvinnornas andel ökat med 3,8 procentenheter sedan förra jämställdhetsboks slutet kvarstår faktum att väldigt lite gjorts för en bättre könsfördelning. Bättre blir det inte om man ser till de vice ordförandeplatser som moderater besitter, där finner man att männen har 86,2 procent av dessa funktioner medan kvinnorna har 13,8 procent.⁷

Tabell 21 (ordföranden i kommunala energi- och bostadsbolag)

Position alla kommunala energi- och bostadsbolag (M)	Procent		Antal			Förändring sedan 2009 %-enheter
	män	kvinnor	män	kvinnor	Samtliga	
2011						Ökning Q= +
Ordförande	82,6%	17,4%	95	20	115	3,8
Vice ordförande	86,2%	13,8%	94	15	109	2,7
Ledamöter	79,6%	20,4%	323	83	406	4,3
2009						
Ordförande	86,4%	13,6%	76	12	88	
Vice ordförande	88,9%	11,1%	56	7	63	
Ledamöter	83,9%	16,1%	374	72	446	

9.1.2 Kommunstyrelseordföranden (KSO)

Den högsta och den bäst betalda politiska posten i en kommun är ordförande i kommunstyrelsen. Av de 94 moderata kommunstyrelseordföranden som idag är verksamma så är 71 stycken män och 21 kvinnor. De procentuella skillnaderna talar sitt tydliga språk i de moderatledda kommunerna, även om kvinnorna hämtat in 1,2 procentenheter sedan 2009.

Tabell 22 (kommunstyrelsens ordförande M)

Kommunstyrelsens ordförande (M)	Procent		Antal		
	män	kvinnor	män	kvinnor	Samtliga
2011 ⁸	77,7%	22,3%	73	21	94
2009 ⁹	78,9%	21,1%	71	19	90

9.2 Moderata Samlingspartiet på lokal nivå

Lokalt har moderaterna en låg representation av kvinnor internt i partiets lokala föreningar och krets-föreningar (kommuner). Påpekas skall att uppgifterna i det gemensamma medlemssystemet inte är säkerställda då man gjort stora förändringar och att inrapporteringen släpar efter. Det kan med andra ord finnas en del mörkertal. Trots denna

⁷ Uppgifterna är hämtade från Riksdagens utredningstjänst PM Dnr 2012:131, tabell 1 sid. 5

⁸ Uppgifterna är hämtade från Dagens Samhälle nr 31, 2012

⁹ Uppgifterna är hämtade från Riksdagens utredningstjänst PM Dnr 2008:2056, bilaga 4 sid. 2

utgångspunkt (stor numerär) så kan man våga påstå att jämställdheten på lokal nivå haltar över till männens fördel. På den lokala nivån uppnår man inte ens 40/60-måttet, trots att kvinnorna ökat sin representation med 2,8 procentenheter till 38,6 procent sedan 2009. När de gäller toppositionerna i föreningarna/kretsarna har till och med obalansen stärkts med närmare 1 procent till männens favör. Av alla ordföranden och vice ordföranden innehar kvinnorna endast 28,6 procent medan männen stoltserar med 71,4 procent.

Tabell 23 (föreningsstyrelser)

Förenings- och krets-styrelser	män	kvinnor	Samtliga	män	kvinnor	Förändring sedan 2009 %-enheter
	Antal	Antal	Antal	%	%	
2012						Ökning Q= +
Alla	2805	1761	4566	61,4%	38,6%	2,8%
Ordf. o Vice	734	294	1028	71,4%	28,6%	-0,7%
2009						
Alla	3246	1809	5055	64,2%	35,8%	
Ordf. o Vice	1030	426	1456	70,7%	29,3%	

9.3 *Kommunpolitiker i ett regionalt perspektiv - mansdominans!*

Sedan det förra jämställdhetsboksutslutet 2009 då männen dominerade kommunsveriges moderata platser med 64,2 procent var det många som trodde på en kraftfull ökning av den kvinnliga närvaron. En ökning har det blivit, 2,5 procentenheter. Det innebär att moderaterna fortfarande inte uppnår det så kallade 40/60-måttet då männen fortfarande står med 61,7 procent av alla platser. Även om kvinnorna har ökat från 35,8 procent till 38,3 procent är det en tydlig dominans av män i kommunsverige, när man ser i ett nationellt perspektiv.

Det är dock förvånande att det inte i något enda län totalt sett finns en kvinnlig dominans. Det är bara fem län där man genomsnittligt ligger inom anständighetsmåttet 40/60. Örebro, Stockholm, Blekinge, Dalarna och Kronoberg är de län som håller måttet om än blygsamt från Örebros 43,5 procent till Dalarnas 40,9 procent moderata kvinnor. Då skall man betänka att den genomsnittliga kvinnliga representationen på kommunal nivå ökade i dessa län med 3,1 till 8,0 procentenheter sedan 2009.

Givetvis finns det enstaka kommuner (4 stycken i Sverige) som kvinnorna har en överrepresentation. Dessa återkommer vi till längre fram.

Sämst av alla län i den moderata jämställdheten är Gotland (går ej att räkna som ett län med flera kommuner) som var bäst i klassen 2009. Gotland har försämrat sin moderata kvinnliga representation från 40,91 procent till 33,3 procent, en minskning med 7,6 procentenheter.

Om man bortser från Gotland så är Västmanland det län där kommunerna genomsnittligt har den sämsta moderata kvinnliga representationen. Med en minskning från 2009 på 1,3 procentenheter till 34,9 procent av de moderata platserna 2011.

Blekinge och Norrbotten är de län kommunerna genomsnittligt ökat sin kvinnliga representation mest, 8,0 procentenheter respektive 6,3 procentenheter. Med denna ökning har Blekinge förflyttat sig från en oacceptabel nivå till att befinna sig inom 40/60-måttet, medan Norrbotten ligger under 40/60-måttets gräns med 37,0 procent.

I övrigt så har det moderata kommunsverige, ur ett länsperspektiv, en kvinnlig representation på 33,3 procent till 43,5 procent. Siffror som talar för sig själv ur ett jämställdhetsperspektiv.

I alla län finns det naturligtvis olika förutsättningar och det kan variera mellan olika län hur könsfördelningen varierar. Det man kan konstatera är att Västernorrland, Norrbotten, Dalarna och Blekinge har ökat sin kvinnliga närvaro med dryg 5 procentenheter till 8 procentenheter. Även Stockholm som med statistisk säkerhet ökat andelen moderata kvinnor med 3,9 procentenheter till 41,5 procent (näst bäst) sedan 2009 bör uppmärksammas. Det är viktigt att huvudstadsområdet kan uppvisa en rimlig könsfördelning och att man ligger inom 40/60-måttet.

I övrigt så går det bara att konstatera att kommunerna i Örebro län genomsnittligt är bäst i en jämförelse med övriga län/regioner med 43,5 procent kvinnor. Det finns med andra ord mycket att göra (Se tabell 23).

Tabell 24 (alla kommuner länsindelad)

Alla kommuner Sverige 2011, länsindelad	män	kvinnor	Samtliga Antal	män	kvinnor	Förändring sedan 2009 %-enheter Ökning Q= +
	Antal	Antal		%	%	
Blekinge	169	117	286	59,1%	40,9%	8,0
Dalarna	283	196	479	59,1%	40,9%	5,9
Gotland	42	21	63	66,7%	33,3%	-7,6
Gävleborg	217	119	336	64,6%	35,4%	-0,1
Halland	264	167	431	61,3%	38,7%	0,2
Jämtland	130	71	201	64,7%	35,3%	2,6
Jönköping	394	225	619	63,7%	36,3%	3,1
Kalmar	275	167	442	62,2%	37,8%	0,4
Kronoberg	224	151	375	59,7%	40,3%	4,5
Norrbotten	179	105	284	63,0%	37,0%	6,3
Skåne	1312	747	2059	63,7%	36,3%	1,2
Stockholm	1286	913	2199	58,5%	41,5%	3,9
Södermanland	284	188	472	60,2%	39,8%	3,0
Uppsala	241	137	378	63,8%	36,2%	2,0
Värmland	317	176	493	64,3%	35,7%	1,8
Västerbotten	135	89	224	60,3%	39,7%	3,8
Västernorrland	161	104	265	60,8%	39,2%	5,2
Västmanland	181	97	278	65,1%	34,9%	-1,3
Västra Götaland	1354	827	2181	62,1%	37,9%	1,5
Örebro	245	189	434	56,5%	43,5%	3,1
Östergötland	366	207	573	63,9%	36,1%	3,2

9.3.1.1 Stockholms län

Sedan jämställdhetsrapporten 2009 har antalet Stockholmskommuner som är jämställda enligt 40/60-måttet ökat från 9 till 17 kommuner vilket motsvara 65 procent av alla kommuner. Numer är det bara 9 av Stockholms läns alla 26 kommuner som hade en kvinnlig representation som understiger 40 procent. Sämst av alla Stockholmskommuner, likt föregående jämställdhetsrapport, är Sigtuna med 67,1 procent män mot kvinnornas 32,9. Nämnas bör, trots den obalans som råder i Sigtuna, är att den kvinnliga moderata representationen ökat med 9,5 procentenheter sedan 2009. Tätt efter Sigtuna finns Solna och Haninge där motsvarande siffror är 66,7 procent och 33,3 procent respektive 66,3 procent och 33,7 procent.

9.3.1.2 Uppsala län

I Uppsala län har 6 av 8, eller 75,0 procent av alla kommuner, inte uppnått 40/60-måttet. Fortfarande har Älvkarleby 100 procent moderat manlig representation följt av Knivstas 77,8 procent. Nämnas bör Tierp som ökat den moderata kvinnliga närvaron med hela 13,0 procentenheter sedan förra rapporten och närmar sig 40/60-måttet med sina 39,1 procent kvinnor. I Östhammar råder det motsatt förhållande. Där har kvinnorepresentationen minskat med 13,2 procentenheter till 35,7 procent.

9.3.1.3 Södermanlands län

Av länet 9 kommuner är det bara 4 av dessa som har en representation av kvinnor som överstiger 40 procent. Dessutom har 2 kommuner en moderat kvinnlig representation som är under 30 procent: Vingåker och Katrineholm med 23,3 procent respektive 28,1 procent. Tilläggas skall att i dessa kommuner ökade andelen moderata kvinnor med 13,8 respektive 4,4 procentenheter. Starkaste kvinnliga representation finner man i Flen där kvinnorna kan stoltsera med 58,8 procent av alla moderata platser i kommunen. Oxelösund som vid förra jämställdhetsrapporten, 2009, hade balans mellan kvinnor och män har minskat kvinnornas närvaro med 14,2 procentenheter till 37,2 procent.

Positivt är att i Trosa ökade moderaterna sin andel kvinnor med 10,4 procentenheter till 43,1 procent som därmed befinner sig inom 40/60-måttet.

9.3.1.4 Östergötlands län

13 kommuner och enbart 2 kommuner där det råder balans enligt 40/60-måttet. Norrköping och Mjölby är de enda kommunerna där moderaterna kan sägas vara jämställda. Med Norrköpings 45,0 procent har man även ökat kvinnoandelen med 10,6 procentenheter sedan 2009 samt Mjölbys otroliga uppryckning med 26,6 procentenheter ökad kvinnoandel till 51,6 procent gör dessutom Mjölby till länets bästa kommun ur moderat kvinnlig synvinkel.

Närpå att ha balans är Åtvidaberg som var näst sämsta kommun i Östergötland 2009. Ett hopp med 24,7 procentenheter fler moderata kvinnor gör att Åtvidaberg ligger precis på gränsen med 39,5 procent.

Att Östergötland fortfarande har 6 kommuner med mindre än 30 procent kvinnor på de moderata platserna är föga smickrande. Dessa kommuner är Ydre, Kinda, Boxholm, Finspång, Motala och Vadstena.

9.3.1.5 Jönköpings län

I paritet med Östergötland har Jönköping många kommuner under 30 procent kvinnlig moderat representation, 5 stycken för att vara exakt. Aneby, Gnosjö, Eksjö, Värnamo samt Mullsjö som utmärker sig extra mycket med en manlig dominans på 80,6 procent män och endast 19,4 procent kvinnor. Ett tapp med 3,4 procentenheter för de moderata kvinnorna sedan förra jämställdhetsrapporten.

Högst kvinnlig moderat andel har Tranås med 44,4 procent och Nässjö med 44,0 procent.

9.3.1.6 Kronobergs län

Sämst av alla kommuner i Kronoberg var Lessebo och Markaryd vid förra mätningen 2009. Tillsammans med Markaryd som idag har ett 50/50-förhållande, efter en stark uppryckning med 26,9 procentenheter, har Lessebo lyfts från 14,8 procent till 36,7 procent kvinnor på de moderata förtroendeplatserna. En ökning med 21,9 procentenheter.

Dagens sorgebarn i Kronoberg är Tingsryd som minskat det kvinnliga deltagandet med 16,0 procentenheter till 26,1 procent medan de moderata manliga kollegorna frottar sig med 73,9 procent.

9.3.1.7 Kalmar län

Sverige bästa (ur kvinnlig synvinkel) Mönsterås med sina 72,22 procent i förra jämställdhetsrapporten har nu blivit jämställd. Efter en tillbakagång för kvinnorna med 22,2 procent hamnar Mönsterås på 50/50.

Vid förra mätningen 2009 var det Nybro som befann sig under 30-procentstrecket och sämst i Kalmar län. Med en ökad moderat kvinnlig närvaro på 11,4 procentenheter till 40 procent ligger man precis inom 40/60-måttet. Däremot är det två kommuner, Högsby och Hultsfred, som minskat kvinnorepresentationen med 7,7 respektive 5,3 procentenheter och därmed ramlat under 30-procentstrecket. Högsby 23,1 procent kvinnor och 76,9 procent män. Hultsfred 28,0 procent kvinnor och 72,0 procent män.

Näst bästa jämställda kommun i Kalmar län är Västervik, som med sin ökade representation av moderata kvinnor med 8,2 procentenheter till 45,7 procent håller sig inom jämställdhetsmåttet.

9.3.1.8 Gotlands län

Gotland som bara är en kommun finns det inte mycket att kommentera utöver ungdomsnämnden. Där har de moderata kvinnorna fått stå tillbaka helt och hållet. Ingen kvinnlig representation bara moderata män, även om antalet är få (2 stycken).

9.3.1.9 Blekinge län

Från att ingen kommun i Blekinge län uppfyllde kriteriet 40/60-måttet till att 80 procent av kommunerna gör det är en sporre för moderaternas kvinnor Blekinges kommuner. Alla kommuner ökade sin kvinnliga representation. Lägst ökning hade inte oväntat den kommun som har den sämsta jämställdheten, Ronneby, som ökade kvinnoandelen med 0,1 procentenheter till 23,8 procent. Ronneby är också den enda kommun som inte uppfyller 40/60-måttet.

De övriga kommunerna Olofström, Karlskrona, Karlshamn ökade kvinnornas närvaro med 6,5 till 8,6 procentenheter samt Sölvesborg som ökade med hela 17,7 procentenheter till 56,9 procent, vilket gör att dessa kommuner uppfyller 40/60- måttets kriterier.

9.3.1.10 Skåne län

Nästan 80 procent av Skånes 33 kommuner uppfyller inte jämställdhetskravet 40/60-måttet. Med andra ord ingen förändring sedan 2009. 26 kommuner återfinns under 40 procentstrecket i kvinnlig representation. Av dessa 26 kommuner är det 5 stycken som dessutom inte kommer upp till 30 procent kvinnlig representation på de moderata platserna. Tydligast och mest graverande resultatet står Osby för med Perstorp som god tvåa. I Osby breder männen ut sig rejält med 84 procent medan de moderata kvinnorna får nöja sig med 16 procent, en minskning med 17,3 procentenheter sedan förra mätningen. Perstorp uppvisar nästan samma obalans som Osby med 80 procent för männen och 20 procent för kvinnorna.

Det är flera kommuner som gått från underrepresentation till att hamna inom 40/60-måttet. Två av dessa är Bjuv och Tomelilla som ökat andelen kvinnor med 14,4 respektive 10,5 procentenheter till 45,2 procent och 48,7 procent.

Totalt i alla Skånes kommuner är det fördel män med 63,7 procent mot de moderata kvinnornas 36,3 procent.

9.3.1.11 Hallands län

Som enda kommun i Hallands län var Halmstad den kommun som uppfyllde jämställdhetsmålet vid förra rapporten 2009. Den utmärkelsen har man fått överlämnat till Varberg som ökat kvinnornas närvaro med 5,7 procentenheter till 44,3 procent, medan Halmstad ökat männens närvaro från 52,6 procent till 61,7 procent. Kvinnorna har därmed 37,3 procent. Sämst i Halland är Hylte där männen dominerar med 73,9 procent mot kvinnornas 26,1 procent.

9.3.1.12 Västra Götalands län

Det område i Sverige som har flest kommuner är region Västra Götaland. Där finns det 49 kommuner. Av dessa 49 kommuner är det 28 (36 stycken 2009) som inte uppnår en 40 procentig representation av kvinnor. 14 kommuner är dessutom under 30 procent av de 29 kommunerna. Det är samma antal som mättes upp i förra jämställdhetsboksutslutet. De tre tydligaste exemplen är Gullspång, Dals-Ed och Tibro med 16,1, 16,7, samt 19,2 procent kvinnor bland de moderata platserna. Det innebär att tre kommuner i Västra Götaland finns med de 10 sämsta i hela landet med Gullspång på 5 plats, Dals-Ed på 6 plats samt Tibro på en nionde plats.

Västra Götaland som är en stor region borde man hitta någon kommun med ombytta roller där kvinnorna skapar obalans. Det finns en kommun som tangerar gränsen för kvinnlig överrepresentation för moderaterna och det är Bengtsfors med sina 60 procent kvinnor.

I övrigt finns det flera kommuner som minskat kvinnornas närvaro på de moderata platserna med upp till 20 procentenheter, likväl som det finns kommuner som ökat upp emot 20 procentenheter. En stor kommun som bör nämnas är Göteborg där kvinnorna fått stå tillbaka med 11 procentenheter till 36,7 procent och därmed fått en obalans enligt 40/60-målet. Två kommuner som fått balans sedan förra mätningen är Essunga och Mariestad som ökat med 19,1 respektive 19,6 procentenheter till 45,9 respektive 52,2 procent.

9.3.1.13 Värmlands län

En kommun utan moderat representation, Munkfors, 9 kommuner med moderat kvinnlig representation under 40 procent varav 5 stycken under 30 procent, av 16 kommuner.

Förra mätningens bästa kommun i Värmland var Sunne som tappat 9 procentenheter av de moderata kvinnornas närvaro ner till 48,6 procent. Topplacering intas numer av Säffle där jämställdheten teoretiskt är perfekt. Med en ökning på 2,4 procentenheter har Säffle 50/50.

Sorgebarnen ur ett jämställdhetsperspektiv idag är Hammarö och Arvika med 13,8 respektive 19,5 procent kvinnor. En minskning med 12,1 procentenheter för Hammarö samt en ökning för Arvika med 3,3 procentenheter, vilket är positivt. De tre övriga kommunerna under 30-procent är Hagfors och Forshaga med 25 procent samt Storfors med 23,5 procent andel kvinnor på de moderata platserna.

9.3.1.14 Örebro län

Det minst dåliga länet totalt sett var Örebro län 2009. I årets jämställdhetsrapport kan man bara konstatera att man stärkt sin placering med en ökning av kvinnor med 3,1 procentenheter till 43,5 procent..

Fem kommuner har en kvinnlig representation under 40 procent och den som sticker ut mest är Hällefors där kvinnorna tappat 13,3 procentenheter till 26,7 procent

9.3.1.15 Västmanlands län

Det näst sista länet i Svealand, Västmanland, ligger bortsett från Gotland på sista plats med sina 34,9 procent kvinnor. Fem av sex kommuner som ligger under 40 procent har dessutom en representation under 30 procent av länets alla tio kommuner. De kommuner som sticker ut av de under 30 procent moderat kvinnorepresentation är Sala och Fagersta med 18,2 samt 21,4 procent. Där Sala minskat med 4,7 procentenheter och Fagersta ökat med 3,8 procentenheter av den moderata kvinnliga representationen.

9.3.1.16 Dalarnas län

Från 12 till 7 stycken av 15 kommuner som har mindre än 40 procent kvinnor av de moderata platserna lägger sig Dalarna på tredje bästa plats med 40,9 procent.

Av kommuner som gjort stark framryckning ur ett kvinnligt perspektiv är bland andra Leksand, Smedjebacken, Mora och Älvdalen. Dessa kommuner har ökat de moderata kvinnornas närvaro med 23,2, 22,1, 18,6 och 17,8 procentenheter, vilket gör Leksand till den bästa och Mora till den näst bästa kommunen i Dalarna ur ett kvinnligt perspektiv. 62,5 respektive 62,1 procent.

9.3.1.17 Gävleborgs län

I Gävleborg är det ytterligare två kommuner förutom Gävle som genom en stärkt moderat kvinnlig representation sedan förra jämställdhetsrapporten är jämställda i 40/60-måttets mening. Hofors och Nordanstig har med en ökad kvinnlig närvaro om 16,2 och 17,9 procentenheter lyckats hamna på 42,9 procent vardera. Därmed är 3 av tio kommuner jämställda.

Däremot har Ockelbo tappat sin jämställdhetsstatus med sina 36,8 procent. Ett tapp för kvinnorna med 6,9 procentenheter.

9.3.1.18 Västernorrlands län

Västernorrlands län har sju kommuner där fyra av dem inte bara hamnar under 40 procent i kvinnlig representation, utan tre av dessa till och med under 30 procentstrecket. Sämst i länet är Ånge som med sitt tapp på 17,8 procentenheter av moderata kvinnor hamnar på föga smickrande 22,2 procent.

Likt Gävleborg finns det även ljusglimtar i Västernorrland. I Sundsvall och Örnsköldsvik kan moderaterna numera kalla sig jämställda. Örnsköldsvik stärkte sin kvinnliga representation med 9,2 procentenheter till 42,5 procent medan Sundsvall ökade med fantastiska 21,2 procentenheter till 50,6 procent kvinnor på de moderata platserna.

9.3.1.19 Jämtlands län

Sveriges minsta län, befolkningsmässigt sett, är Jämtlands län som innefattar 8 kommuner där 4 stycken ligger under 40 procent kvinnor bland de moderata politikerna, varav 2 under 30 procent (Krokom och Åre). Dessutom är Jämtland ett av de län som en kommun saknar moderat representation; Ragunda.

Bräcke är den kommun som ökat starkt ur kvinnligt hänseende, så mycket att man sprängt 40/60-måttets övre gräns likväl som att Härjedalen precis ligger på måttets nedre gräns. Med en ökning på 19,9 procentenheter hamnar Bräcke på 61,1 procent och Härjedalens ökning med 14,1 procentenheter får kommunen 40,0 procent kvinnor på de moderata stolarna.

9.3.1.20 Västerbottens län

Av de 15 kommuner som finns i Västerbotten är det fyra som helt saknar moderata förtroendevalda. Dessa kommuner är Norsjö, Malå, Dorotea och Åsele. Bland de övriga elva kommunerna är det sju stycken som inte uppnår jämställdhet enligt 40/60-måttet varav två som hamnar under 30 procent moderata kvinnor.

När den förra rapporten gjordes saknade en av dessa, Robertsfors kommun, helt kvinnlig moderat representation. Även om man ännu inte uppfyller jämställdhetskriterierna som har man i alla fall gått från 0 till 25 procent kvinnor i de moderata leden. Den andra kommunen är Lycksele som haft ett gigantiskt tapp av kvinnor på de moderata platserna. Från att varit jämställd med 50/50 till dagens 23,1 procent kvinnor och 76,9 procent män har kvinnornas andel minskat med 26,9 procentenheter i de moderata leden.

9.3.1.21 Norrbottens län

Norrbottens, Sveriges nordligaste län, som gränsar till två länder. Ett län med 14 kommuner och tillsammans med Uppsala län som har en kommun som är helt och hållet är utan kvinnliga politiker på de moderata platserna, Överkalix. Norrbotten tillhör även en skara på fyra län som har kommuner (Arjeplog och Älvsbyn) där moderaterna inte har några förtroendeplatser. Av de tolv kommuner som det finns moderat representation i är det åtta som inte uppfyller 40/60-måttet.

De kommuner som sticker ut mest, fränsett Överkalix, är Arvidsjaur och Kalix. Arvidsjaur som inte är jämställda ur ett manligt perspektiv har kvinnorna ökat sin andel med 12,1 procentenheter till 66,7 procent av de moderata platserna, medan Kalix gjort ett jättekliv från 16,7 till 51,5 procent. Fantastiska 34,8 procentenheters ökning.

9.4 Lokalt

Då det är alltför omfattande att presentera alla Sveriges kommuner i denna rapport (se bilaga 2) så vissa ytterligheter kommer att presenteras och kommenteras.

Från att drygt 70 kommuner vid förra mätningen hade en acceptabel könsbalans till dagens dryga 100 kommuner så har det skett en förskjutning till det bättre ur ett jämställdhetsperspektiv. Även om det skett stora, både positiva och negativa, förändringar i enskilda kommuner så har det moderata kommunsverige stärkt den kvinnliga representationen med 2,5 procentenheter.

Det positiva är att, trots små tal, så har moderaterna berikats med ytterligare en kommun som fått kvinnor på moderata mandat. Andel kommuner där kvinnorepresentationen varit lägre än 40 procent har minskat från 126 till 107 kommuner, lägre än 30 procent har minskat från 63 till 53 kommuner och lägre än 20 procent minskat från 15 till 9 kommuner.

Av alla kommuner där jämställdheten har förbättras så är det bara i fyra kommuner där obalansen är till kvinnornas fördel (Se tabell 25).

Av Sveriges 290 kommuner är det bara två stycken, eller 7 promille, som saknar moderata kvinnor bland de förtroendevalda. Den ena kommunen, Älvkarleby, Uppsala län uppvisade samma resultat vid förra rapporten. Samma gäller för den andra kommunen, Överkalix, Norrbottens län. Den tredje kommunen som uppvisade 0 procent kvinnor förra gången, Robertsfors i Västerbottens län, delar numer plats som tjugosjunde sämsta kommun i jämställdhetslistan med 25 procent kvinnor.

Även om numerären i dessa kommuner är låg så visar det ändå på en tydlig inriktning (Se tabell 24).

Tabell 25 (3 sämsta kommunerna ur ett kvinnligt perspektiv)

	män	kvinnor	Samtliga	män	kvinnor
	Antal	Antal	Antal	%	%
Älvkarleby	18	0	18	100,0%	0,0%
Överkalix	5	0	5	100,0%	0,0%
Hammarö	25	4	29	86,2%	13,8%
Osby	21	4	25	84,0%	16,0%
Gullspång	26	5	31	83,9%	16,1%

Av alla kommuner är det 29 kommuner som uppvisar 50 procent eller högre kvinnorepresentation för moderaterna. Det är en ökning med 11 kommuner sedan 2009. Den kommun där de moderata kvinnorna har den högsta representationen är Arvidsjaur i Norrbottens län. Där har kvinnorna ett försprång med 67,7 procent mot männens 33,3 procent.

Inte helt oväntat kan man finna två kommuner i Dalarna som är det tredje bästa länet ur ett kommunalt perspektiv och som har en överrepresentation av kvinnor. Leksand och Mora med 62,5 respektive 62,1 procent. Även i Jämtland kan man finna en kommun med obalans till de moderata kvinnornas fördel. I Bräcke kommun, granne med Ragunda som helt saknar moderat representation, intar kvinnorna 61,1 procent av platserna.

Även Västmanland som totalt sett har en låg representation av kvinnor finns det ljusglimtar, genom Surahammars kommun där kvinnorna har 56,3 procent av de moderata platserna.

Övriga kommuner som når top tio bland Sveriges kommuner finner ni i tabell 25 nedan.

Tabell 26 (10 bästa kommunerna ur ett kvinnligt perspektiv)

	män	kvinnor	Samtliga	män	kvinnor
	Antal	Antal	Antal	%	%
Arvidsjaur	3	6	9	33,3%	66,7%
Leksand	12	20	32	37,5%	62,5%
Mora	11	18	29	37,9%	62,1%
Bräcke	7	11	18	38,9%	61,1%
Bengtsfors	6	9	15	40,0%	60,0%
Flen	14	20	34	41,2%	58,8%
Nordmaling	5	7	12	41,7%	58,3%
Haparanda	13	18	31	41,9%	58,1%
Sölvesborg	22	29	51	43,1%	56,9%
Surahammar	7	9	16	43,8%	56,3%

Nu får man inte nedslås av enskilda kommuner eller att kvinnorepresentationen inte är helt perfekt. Trots allt så har andelen kommuner med balans ökat och i 52 kommuner har andelen moderata kvinnor stigit med 10 procentenheter eller mer.

Det är till och med 12 kommuner som ökat över 20 procentenheter sedan förra jämställdhetsrapporten. Störst ökning har Kalix, Kungälv och Bengtsfors som stärkt den

moderata kvinnliga representationen med 34,8, 30,6 respektive 28,8 procentenheter (Se tabell 26).

Tabell 27 (12 bästa kommunerna med största kvinnliga ökningen i %-enheter)

	män	kvinnor	Samtliga	män	kvinnor	Ökning
	Antal	Antal	Antal	%	%	%- enheter
Kalix	16	17	33	48,5%	51,5%	34,8%
Kungälv	25	27	52	48,1%	51,9%	30,6%
Bengtsfors	6	9	15	40,0%	60,0%	28,8%
Markaryd	8	8	16	50,0%	50,0%	26,9%
Mjölby	15	16	31	48,4%	51,6%	26,6%
Robertsfors	6	2	8	75,0%	25,0%	25,0%
Åtvidaberg	23	15	38	60,5%	39,5%	24,7%
Leksand	12	20	32	37,5%	62,5%	23,2%
Vindeln	15	7	22	68,2%	31,8%	22,3%
Smedjebacken	13	12	25	52,0%	48,0%	22,1%
Lessebo	19	11	30	63,3%	36,7%	21,9%
Sundsvall	43	44	87	49,4%	50,6%	21,2%

Bland dessa ljusglimtar i förhållandet till det motsatta könet bör man komma ihåg att 40/60-modellen omfattar båda könen, vilket innebär att man i princip skulle kunna fastslå att endast fyra av Sveriges 290 kommuner har en obalans bland moderaterna, till kvinnornas fördel, och det skulle alltså vara Arvidsjaur- Leksand- Mora- och Bräcke kommuner. Dock får man inte glömma att numerären är mycket låg i vissa kommuner, vilket är viktigt att tänka på när man talar om statistik.

Underskott eller överskott av män eller kvinnor spelar ingen roll. Det är viktigt att demokratiska institutioner så långt som möjligt återspeglar det faktum att det nästan finns lika många män som kvinnor i Sverige. Samtidigt måste man lära sig att vikta värdet och inflytandet i de olika uppdragen så inte att det hela tiden uppstår ett 50/50-krav. Det skulle inte gynna någon i den svenska genusdebatten.

Även om de moderata kvinnorna stärkt positionerna i 166 kommuner så finns det många kommuner där man haft en tillbakagång.

För Moderaterna finns det mycket att göra i de svenska kommunerna om man menar allvar med att försöka komma i en än mer jämställd situation som parti. Speciellt viktigt blir det på de förtroendeposter som man förväntar sig få i kommande val. Antalet förtroendevalda som Moderaterna har i Sverige är så pass många att man ur ett nationellt perspektiv borde ha uppnått 40/60-måttet. Tyvärr saknas det fortfarande 1,7 procentenheter fler moderata kvinnor!

När det gäller det lokala jämställdhetsarbetet finns mycket att lära av den nationella och regionala nivån. En fråga som är av vikt för Moderata Samlingspartiet är: Varför är jämställdheten bland moderater sämre lokalt än centralt/regionalt?